

L'EXPOSICIO DE NADAL

Enguany, com jam haviem enunciat, s'ha tornat a fer a la Biblioteca de l'"Hogar" l'exposició d'obres i col·leccions d'artesans aficionats a la pintura, escultura o a col·leccionar objectes.

L'exposició d'enguany a guanyat en molts aspectes a les anteriors. Mai com enguany havia estat tan proveïda d'obres i de noms representats, i no solament en nombre sino també en qualitat, l'exposició d'enguany ha estat millor que les precedents.

Hi havia 38 obres repartides de la manera següent: 20 quadros de pintura clàssica, 8 de pintura abstracta, 7 de dibuix, 2 escultures i una obra de decoració. A més a més, hi havia una col·lecció de papallones i una altra, interessantíssima, de periòdics de més d'un segle de història de periodisme català, i també una petita col·lecció arqueològica (8 destrals, una punta de flotxa de sílex i dues monedes íbers) de materials trobats dins el terme d'Artesa.

Amb total hi havia 12 artesens que exposaven. D'aquests, 6 ho feien per primera vegada. Dels que ja coneixem destacarem la Salla i la Morxe, notabament millorades i dels nous el desconcertant J. Niubó i l'Albert. A tots, però, la nostra més cordial enhorabona.

\$\$\$\$\$ \$\$\$\$\$\$ \$\$\$\$\$\$ \$\$\$\$\$

E N P R O I E N C O N T R A

de l'Exposició de Nadal

Perquè serveix tot això ? Em preguntava un bon amic que mirava l'Exposició, i em deia : " Tanta feina per a res !", "Malaguanyat temps perdut !" i etc. El meu amic, com molta gent, no pot comprendre que es fagin coses, tantes coses, que no deixen cap guany material, ja que estant tan acostumats a cobrar a bon preu les hores extraordinàries que es meravellen al veure a algú que perdi temps muntant exposicions i que, a més de no cobrar hores guanyi mals de cap, i per això els preguntés : " Què se'n trou de tot això ? ", " Això, agrada a la gent ? " i " No val la pena de fer-ho més ! ". Aquest amic, em deia el que ho sentit dir a molts. El meu amic, pensa com molts . . . Y bé, aquestes rialles són per contestar-los o almenys per intentar-ho.

Les persones som animals (que ningú s'ofengui) molt xafarders i amb un sentit de imitació fabulós, aquesta és la gran sort. Aquest sentit de xafarderia ens ompony a observar, a mirar atentament, totes les coses que foreixen la nostra curiositat, i quan ens adonem que aquestes coses les han fet éssers con nosaltres

son emponyuts per l'altra sentit nostre de la imitació a for, "també necessites",
cosos semblants. Així, gràcies a aquests dos sentits tan acusats que tenim, la ra-
ça humana a evolucionat, gràcies a aquests dos sentits hem sortit de les caveres i
hem deixat la prehistòria.

Per, doncs, al nostre poble una exposició com la que hem fet enguany, com
les anteriors, és ajudar a creixer la cultura a Artesa, és destapar futures vocacions
d'artistes, és fer naixer inquietutats al jovent, demostrar, sobre tot als nens (que
sempre són els que més freqüenten aquestes exposicions) que els objectes més insig-
nificans poden tenir un interès i fins i tot un valor quan junt amb altres forma una
col.lecció. És segur que si a Artesa es fessin freqüentment exposicions de bona di-
feren o amb materials distints, tendríem molts més joves dedicats a la pintura, es-
cultura i senzillament aficionats a col.leccionar objectes.

Aquestes exposicions, no són temps perdut o malaguanyat. I no és tampoc
l'exhibicionisme de " quatre " expositors que, en definitiva, són els únics que no
guanyen res. Aquestes exposicions són per demostrar que Artesa evoluciona, que s'en-
riqueix culturalment, i sobre tot són necessaries per animar als indiesos a agafar
els pinzells o la pasta de modelar.

Si aquesta exposició d'enguany ha servit perquè tinguem una signatura més,
d'un altre aficionat, en l'exposició de l'any vinent, ja no hauré perdut el temps,
ja estarem bon pagats. Segur que serà així.

~~~~~

la palmera captiva

He sabut de tu per una fotografia que avui m'ha arribat a les mans i ho
sentit molta tristosa. Et veies tota coberta de neu, d'una neu que donava a tot el
paisatge un ambient nadalenc i tu enmig, amb les fulles caigudes, derrotada i com
qui enyora la casa llunyana.

Ets filla d'una terra calenta, on la neu potser la vas veure però, tan
sols a les altes muntanyes que et guardaven, on els homes eren oberts i alegres, on
s'obeïen les sàvies lleis de la naturalesa; fins que a los sostos de casa arribaron
uns homes estranys, d'un color diferent dels que havies vist sempre, i que portaven,
deien, el saber, la religió, l'ordre i tot el que, deien, no tenieu. I els vostres
homes passar-en a ser esclaus, la llei de la natura fou doblegada per la llei dels
homes i a tu et separaren de les teves germanes.

Deixares la teva casa onera, on vaixell transpassares la mar i vingueres
a adornar la casa d'un gros panxacontenta. I tu cada dia vas morint una mica més,
lluny de la teva casa i dels teus germans en un clima que no t'és favorable.

Avui t'ho vist, i una gran tristosa m'ha omplert el cor pensant en tu i

germans i afincat-se en una altra casa, obligats per la lloi d'uns homes més forts que els han robat la llengua i la cultura i totes les institucions sagrades que els legaren els avantpassats. Abans de ser esclaus fugiren i en la fugida només trobaron l'esclavitud. Desde més enllà la mar estimen una casa avui esclavitzada i viuen pensant que no hi tornaran ja mai. El seu viure és una agonia sabent tan lluny la llar.

Si els homes no es fabriquessin lleis a la seva mesura no viurien els germans separats, ni es veurien les cultures ofegades, ni . . .

però perquè t'ho conto si d'això tu en saps més que jo ?

%% %% %% %% %% %% %% %% %% %% %% %% %%

HOMENATGE A POMPEU FABRA
=====

Enguany, 1968, s'escau el primer centenari del naixament d'on Pompeu Fabra. Aprofitant aquesta circumstància a estat declarat l'any on curs, " ANY D'EN POMPEU FABRA " per tota Catalunya. Al seu honor, s'organitzaran tota mena d'actes, entre altres: S'editaràn llibres, es faran "bandarins", medalles, exposicions i es pronunciaran conferències a fi efecte que, per tots els racons i raconets on es parla la nostra llengua se senti ressonar el nom del " Gran Mestre ", seny i ordonador del nostre idioma.

Els joves encarregats de l'estructuració d'aquest butlletí, han pensat que seria escaent fer també des d'aquestes pàgines un petit homenatge, l'" omonatge de l'A. C. LA FEMOSA " al Mestre. Així mateix hem pensat a publicar en cada butlletí una pàgina que parli d'on Fabra, de la seva obra o de la llengua catalana, així tindrem un tema més de conversa i un punt per a conèixer més la nostra gent i les nostres coses.

Pompeu Fabra va naixer a Gràcia el 20 de Febrer de 1868, en una torrota de la Travessera de Dalt. Morí a l'exili el 25 de desembre de 1948 a Prada (Catalunya del Nort,

Algú ha pogut dir que Pompeu Fabra ha estat per a la nostra llengua l'equivalent a tota una acadèmia.

Del temps de la Renaixença fins a la primera dècada del nostre segle, la llengua catalana, navegà sense timó al grat del buf de cadascú, o més o menys ondegada per la bona fe d'algún gramàtic aficionat. Sortosament en Prada de la Riba descobrí en Pompeu Fabra el filòleg que calia a la nostra llengua.

N O T I C I E S

Posem en coneixament de tots els socis, que el passat diumenge dia 21, s'obrí ja oficialment la Biblioteca.